

MUNICIPAL

Barcelona col·labora en la dignificació de Medellín

L'Ajuntament ajuda a transformar un antic abocador, Morro de Moravia, en un nou barri de la ciutat colombiana

SILVIA ANGULO
Medellín
Enviada especial

Barcelona i Medellín són dues ciutats que es van agermanar el 2006. Des d'aleshores la col·laboració ha estat d'allò més intensa i la ciutat colombiana s'ha convertit en una de les urbs prioritàries en matèria de cooperació per a la capital catalana. En aquests anys, Barcelona ha contribuït econòmicament amb subvencions i també amb l'ajuda de capital humà a transformar un antic abocador, Morro de Moravia, en un nou barri. Un assentament de persones en una zona insalubre i molt complicada de recuperar urbanísticament a causa de la contaminació elevada i que l'alcalde Xavier Trias va visitar ahir amb el seu homòleg a Medellín, Aníbal Gaviria.

Barcelona, que continua destinant el 0,7% a projectes de cooperació internacional en un moment en què moltes administracions hi han reduït les aportacions, té entre els objectius prioritaris la cooperació en ciutats com l'Havana, Tunis, Rabat, Maputo, Tànger i Tetuan, i aquelles situades a la franja de Gaza i Cisjordània, a més de Medellín. En aquesta gran urbs colombiana, a més de col·laborar econòmicament en la dignificació dels barris marginals, Barcelona ha subvencionat per valor de 300.000 euros diverses oenagés que actuen a la ciutat.

Però, sens dubte, una de les tasques més importants fetes a través d'aquesta col·laboració entre administracions d'una banda i de l'altra de l'Atlàntic s'ha produït al barri de Moravia, on viuen 45.000 persones, la majoria de les quals provenen d'altres zones de Colòmbia i van arribar a la ciutat desplaçades per la violència, la pobresa i la marginalitat.

En aquesta zona de Medellín, on actuaven grups armats, hi havia un abo-

cadador des del 1977. Es va clausurar el 1984, però ja hi havia 1,5 milions de tones de residus de tota mena sense tractar. Amb el pas dels anys, s'havia format una muntanya de 30 metres d'alçada que va ser envaïda per famílies procedents de zones rurals. Entre les escombraries vivien famílies en condicions lamentables.

El 2004, hi havia censades 2.224 famílies que habitaven a les 10 hectàrees del Morro i que estaven exposades a un nivell de toxicitat elevat. La situació era tan greu que l'Agència de Cooperació i Inversions de Medellín va demanar a la UPC-Càtedra Unesco col·laborar per dur a terme diferents actuacions en aquest àmbit, que van disposar de la col·laboració de la comunitat que vivia allà. Entre els anys

el projecte i manteniment del mateix, a més d'impulsar la seva integració urbanística amb la construcció d'un parc.

La col·laboració entre els ajuntaments de Barcelona i Medellín no acaba al problemàtic barri Moravia. A la Comuna 10, Trias va visitar els treballs tant socials com urbanístics per dignificar una altra de les zones de Medellín. Es tracta d'una zona amb un ús molt intensiu de l'espai públic i on també es produeix un fenomen de sobreocupació important. Una de les característiques d'aquest barri és que diàriament el travessen milers de persones per arribar a la feina al centre de la ciutat. En aquest punt, la intervenció es va fer, tal com ahir va recordar Trias, per la conversió en zona de

Trias va visitar, acompanyat de l'alcalde Aníbal Caviria, el modernitzat mercat Tejelos

Trias i l'alcalde de Medellín anuncien un projecte per eradicar la prostitució i l'explotació sexual infantil

2009 i 2010, l'Ajuntament de Barcelona va finançar una primera intervenció i un any més tard es va treballar en una segona fase, en què es va subvencionar la recuperació ambiental i paisatgística del Morro, es va fomentar la participació dels veïns en

vianants d'alguns carrers i la reforma del mercat Tejelos.

L'alcalde de Barcelona va explicar ahir que en aquest marc de cooperació amb Medellín es posarà en marxa en aquesta ciutat un projecte per eradicar la prostitució i explotació sexual infantil i millorar la situació dels nens en risc d'exclusió social. Sobre tot a la Comuna 10, on aquest fenomen està estès. En aquest pla, a més d'Hàbitat Urbà, participarà l'àrea de Qualitat de Vida, Igualtat i Esport. En paral·lel, tècnics barcelonins ajudaran Colòmbia que la capital d'Antioquia disposi d'una agència de desenvolupament urbanístic.●

Trias convida Collboni a arribar a acords

■ L'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, va instar des de Medellín el guanyador de les primàries socialistes, Jaume Collboni, a ser dialogant perquè Barcelona surti reforçada. Trias va voler felicitar el futur alcaldable al qual s'enfrontarà en les municipals del maig, i li va allargar la mà per arribar a possibles acords de ciutat. L'alcalde de Barcelona es va posar com a exemple quan, durant l'anterior mandat de Jordi Hereu, estava a l'oposició i va

donar suport a l'equip de govern en qüestions com la reforma del Port Vell o la construcció de la terminal de Hutchinson a la Zona Franca. En aquest sentit, va convidar Collboni a mostrar-se col·laborador i ser capaç "cada un des del seu paper i plantejaments propis" d'aconseguir pactes. L'alcalde va explicar que estava convençut que finalment Collboni s'imposaria a l'altra candidata, Carmen de Andrés, ja que es tractava d'una aposta del mateix PSC: "És difícil

que algú que té el suport de l'aparell no acabi imposant-se en unes primàries".

Per la seva banda, Alberto Fernández Díaz (PP) va advertir ahir el PSC que no "es pot ser alternativa a Trias i ahora governar amb ell" i va advocar perquè "trenquin" els seus acords amb CiU en els governs metropolità i comarcal. Sobre les primàries del PSC, el líder local del PP va ser rotund: "Han estat una ficció, de conte xinès amb vot pakistanès".

Enric Sierra

La realitat amagada

No ha agradat gens la desacreditació pública dels informes sobre pobresa infantil de Càritas que recentment va fer el ministre Montoro. Aquesta desqualificació ministerial no només ha caigut fatal a Càritas sinó a la majoria d'oenagés que lluiten contra la misèria diàriament omplint un espai de servei públic que lamentablement l'Administració ha deixat buit. Hi ha un malestar contingut, molt propi de la discreció i prudència d'aquestes entitats.

Aquí xoquen dos interessos molt diferents. D'una banda, tenim l'afany polític de voler vendre el got mig ple. Aquesta angoixa comporta el risc de mostrar una situació meravellosa que la majoria és incapaç de veure enlloc. Sobretot perquè qui insisteix a presentar-nos una realitat fantàstica cobra mensualment una nòmina gens negligible que és proporcional a la quantitat d'hores gratuïtes que dediquen milers de voluntaris a ajudar a atenuar el drama de la pobresa galopant. És injust i desagradable que aquesta bona gent rebí com a premi un impropri com el que els va dedicar el ministre. Cal reconèixer que les dades que treuen a la llum les entitats socials són antipàtiques per a l'interès governamental, però negar-les és propi del que van fer antics governants com Aznar amb els presumptes autors etarres dels atemptats de l'11-M o Rodríguez Zapatero obviant la crisi econòmica. No cal recordar com van acabar tots dos.

El cert és que els ciutadans ens trobem sovint amb dades contradictòries, segons procedeixin de l'autoritat competent o de les entitats que treballen sobre el terreny. L'últim cas el vam conèixer ahir a LaVanguardia.com. Mentre que el

L'estadística oficial considera que qui viu sota un pont no es pot qualificar de sensesostre

Govern central xifra en 23.000 les persones sense sostre a Espanya, les entitats que atenen aquests desemparats l'eleva a 40.000. Si a això hi afegim que hi ha un milió i mig d'infrahabitatges sense serveis mínims on malviuen milers de ciutadans, la foto resultant és molt diferent a la dels fulletons institucionals.

El Govern espanyol acusa les entitats socials de fer malament els càlculs i les oenagés revelen que l'Administració "oblida" moltes casuístiques. Per exemple, les estadístiques oficials consideren que les persones que viuen sota un pont no es poden qualificar de sensesostre. Estrictament, aquests éssers humans dormen sota cobert, però no em negareu que és trampós negar-los la condició oficial de "sense llar".

Com que tot acaba tenint una argumentació, aquesta curiosa manera oficial de comptabilitzar la indigència també es pot explicar per raons econòmiques, ja que, segons les entitats socials, treure de la indigència una persona oferint-li un autèntic sostre i condicions de vida dignes pot tenir un cost de 10.000 euros anuals. Per això, com menys sensesostre hi hagi oficialment, menys pressupost públic es necessitarà. S'entenen ara millor les paraules de Montoro?